

САБОР СРПСКИХ СВЕТИТЕЉА

"Идите, дакле, и научите све народе, крстећи их у име Оца и Сина и Светог Духа, учећи их да држе све што сам вам заповедио; и ево ја са с вама у све дане до свршетка века. Амин." (Мт. 28, 19-20)

У првим временима, по Педесетници и силаску Светог Духа на апостоле у Јерусалиму, апостолска проповед о Васкрсењу Господа Исуса Христа, добила је свој васељенски карактер. Господњи ученици одлазе на све четири стране света да проповедају Јеванђеље, а доласком Светог апостола Павла у Македонију, и напослетку у Рим, Европа престаје да буде географски појам. Она постаје освештани, литургијски простор, заједница крштених народа, које Бог познаје и прима у Царство Своје. Тако, Христова заповест о Крштењу свих народа, своју пуноћу и испуњење добиће Крштењем Светог цара Константина и християнизацијом целокупне Римске Империје.

Мисионарски подвиг Светих равноапостолних Кирила и Методија међу словенским народима, током живота Византије, представља свеprisутност Христове заповести о крштењу, која се у историји, простору и времену, наставља и односи на "све народе", који јесу и који ће настати као заједнице.

На темељу Кирило-методијевског предања, које има свој дубоки црквени и литургијски карактер, изниче Светосавље, као аутентични и уобличени израз укључивања читавог

српског народа у Цркву, у дијалог, заједничарење и причешћивање у заједници Тела Христовог, са осталим крштеним народима, на жив и непоновљив начин. Српски народ тако потврђује свој јединствени и непоновљиви идентитет, са једне стране издвајајући се у свом културолошком обрасцу, од доминантног центра - Византије и Мајке Цркве - Цариграда; а са друге, градећи нераскидиву везу и заједницу са Византијом и свим хришћанским народима, и на тај начин активно учествујући у стварању верске, културне и цивилизацијске баштине Европе. Унутар таквог историјског оквира, рађа се јединствени црквено-национални образац српског народа - Светосавље, из кога изниче наш аутентични начин живота и постојања.

Светосавље је литургијски и јеванђелски живот, унутрашњи покрет српског националног бића током историје, а опет надисторијски процес који је изнад сваког политичког, културног и националног мотива. У њему се сабира и у њему црпи живот владарска идеја благородне лозе Немањића и зида "царство земаљско обасјано Царством Божјим." У овом духовном историјском окружењу, узроста српски народ са светима својим, Сабором српских светитеља – просветитеља, владара, исповедника, подвижника и мученика. Они су слава Духа Светога, јемство и пуноћа Христове заповести о крштењу. Они су сведочанство христолитости и крстолитости српског националног бића, потврда Царства Божјег, у Српском народу.

Сабор српских светитеља је наш најсветлији лик, али и огледало, узор, светионик,

надахнуће и опомена, мера нашег хришћанског идентитета и бића. У свако време у коме постојимо као народ којег Бог познаје, те и у ово наше, Сабор светих се радује Господњој објави Светог Владике Николаја Српског, Преподобног Јустина Новог Ђелијског, Симеона Дајабског, српских Светих новомученика и свих новопроявљених светих Срба.

У сваком новом храму и Литургији, Сабор светих се радује и слави Господа. А кроз српске светитеље, вечно живи, постоји и "дише Духом Светим", васколики наш народ. Данас, наш град Обреновац, сви његови житељи, изграђују себе кроз нови храм, славећи у вечности своје свете, род свој, садашњи, прошли и будући. Изградња нове обреновачке Цркве, посвећене Сабору српских светитеља, јесте подвиг свих нас, благодарност прецима, и залог и сведочанство наше вере потомству. У новом храму, сабраћемо се сви у Христу Богу, сабрати себе, своје покојне и живе, оне који јесу и који ће доћи после нас. Првом Литургијом испунићемо заједничко дело љубави "свих и за све", јер Литургија сваке локалне Цркве испуњава радошћу целокупну Цркву.

У славу Свете Тројице, у славу Сабора српских светитеља, позивамо сву браћу и сестре, у Христу вољене Обреновчане, да учине подвиг и помогну што бржу изградњу наше нове Цркве јер она је "мера нашег духовног раста", наша насушна потреба ка Богу, ка човеку, наша вера, нада и љубав. Она јесте и биће оно што јесмо и треба да будемо - Народ Божји, род изабрани. Амин.

Тропар српским светитељима, глас 4.

Првосветитељи богоносни оци наши,
као просветитељи српски,
свети првопастири и патријарси,
истинити чувари апостолских
предања,
стубови непоколебиви,
учитељи Православља:
Молите Владика свих, Господа Христа,
да дарује мир свету и душама нашим
велику милост.

Кондак српским светитељима, глас 3.

На престолу светитељском побожно
поживисте
и народ свој ка богоразуму водисте,
угодивши добро Богу:
Зато од Њега бисте прослављени
нетрулежношћу тела и чудесима,
као ученици Божије благодати.

Угодници Божји, српски светитељи,
Учитељи мудри, и просветитељи,
Кнежеви духовни, славни богатири,
Христовога стада предобри пастири,
Себе се одрекши Богу послужисте
И народу своје светилници бисте;
Богоносни људи, божанскога својства,
Ви примасте светлост од Светога Тројства,
Примасте је шчедро, расипасте свуда,
И од вашег труда поникоше чуда.
Сви ходећи право Савиним стопама
Светињу узнесте по српским земљама,
Веру утврдисте у Божије Слово,
Обукосте душе у одело ново,
Украсисте земљу красним храмовима,
О Божији људи, равни ангелима!
Ви ангели бисте народа српскога,
Научисте Србе прослављати Бога,
Клањати се живом Христу Спаситељу,
И служисте верно светом Јеванђељу.
Зато и вас Господ на небу прослави
И пред народ српски као свеће стави
Да живећ' на небу - на земљи светлите,
Истини и правди народ свој водите.
Док примеру вашем род се српски диви,
Молитвама вашим - дотле ће да живи.

*Из Пролога св. Владике Николаја, за 30. август
(по старом календару)*

Српска Православна Црквена Општина Обреновац
info@crkvauobrenovcu.rs • www.crkvaubrenovcu.rs

Српска Православна Црквена Општина Обреновац
info@crkvauobrenovcu.rs • www.crkvaubrenovcu.rs

САБОР СРПСКИХ СВЕТИТЕЉА